

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANONIMUS

Uimitoarele amintiri ale unui medium faimos / Anonimus.

- București: Editura Ganesha, 2020

ISBN 978-606-8742-93-9

Copyright © 2020

Toate drepturile acestei ediții în limba română aparțin

Editurii Ganesha

Tel. 0722 264 594

e-mail: contact@edituraganesha.ro

web: edituraganesha.ro

Tiparul executat la:

Ganesha Publishing House

Tel: 021-423.20.58, Fax: 0372.896.105

e-mail: contact@ganesa.ro, ganesa.ro

ANONIMUS

UIMITOARELE AMINTIRI ALE UNUI MEDIUM FAIMOS

editura
ganesha
2020

CUPRINS

INTRODUCERE	1
CAPITOLUL 1	
FACULTĂȚILE STUDIAȚE	5
CAPITOLUL 2	
FACULTĂȚILE ÎNNĂSCUTE	19
CAPITOLUL 3	
AMINTIRI DIN VIEȚILE TRECUTE	31
CAPITOLUL 4	
ARHIVELE SUFLETULUI	59
CAPITOLUL 5	
MATERIALIZĂRI.....	85
CAPITOLUL 6	
MĂRTURIE.....	103
CAPITOLUL 7	
UN PRIETEN IGNORAT.....	121
CAPITOLUL 8	
COMPLEXE PSIHICE.....	137
CAPITOLUL 9	
PREMONIȚII	165
CAPITOLUL 10	
COMPLEXUL OBSESIEI.....	193
GLOSAR	239

dificultăți. Și încheindu-mi sarcina mediumnică literară odată cu acest parcurs, cred că-I putem adresa o rugăciune Creatorului, spunând:

„Îți mulțumesc, Doamne Dumnezeule, că mi-ai oferit darul mediumnității pentru a-mi putea reabilita Spiritul vinovat. Misiunea mea s-a încheiat și Îți înapoiez, pură și imaculată, așa cum am primit-o, flacăra pe care mi-ai trimis-o de Sus, care conține revelația Doctrinei Tale, pe care mi-ai încredințat-o pentru a o dezvolta și a o pune în practică. Întotdeauna am iubit-o și am respectat-o și nu am alterat-o cu ideile mele personale, fiindcă eu m-am regenerat cu ajutorul ei, pentru a o sluji. Nu am întinat-o folosindu-mă de ea pentru hrănirea propriilor mele pasiuni și nici nu am neglijat cultivarea ei spre binele aproapelui meu, ci am făcut uz de toate înzestrările mele pentru a o pune în aplicare. Te rog, iartă-mă, Doamne, dacă nu mi-am îndeplinit mai bine datoria sacră de a o sluji, transmițându-le oamenilor și spiritelor mai puțin luminate decât mine, tot binele pe care ea mi l-a dăruit.”

Astfel, la capătul durerosului meu drum pământesc, rememorez și le încredințez aici cititorilor de bună credință o parte a ființei mele, prin intermediul confidențelor așternute în scris în această lucrare, care constituie patrimoniul sacru al unei ființe care nu mai posedă nimic în această lume, nici măcar un cămin. Iar iubiților mei Ghizi Spirituali, care m-au iubit și m-au sprijinit pe durata acestui parcurs spinos, care se încheie, le dăruiesc mărturia venerației mele.

Anonimus

CAPITOLUL 1

FACULTĂȚILE STUDIATE

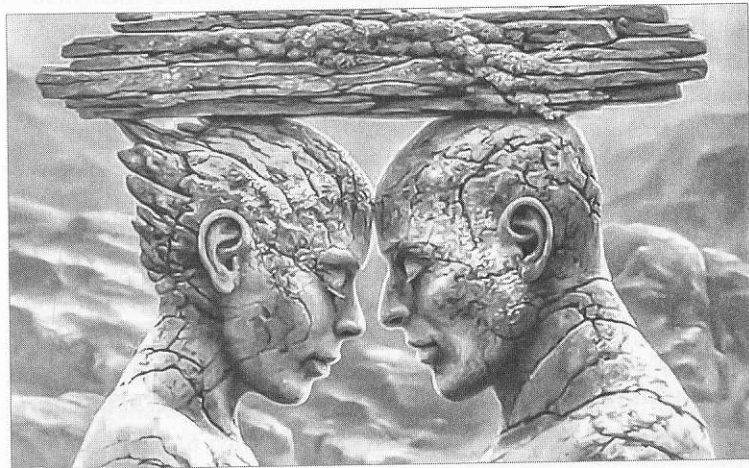
– Este oare posibil ca, prin îngrijiri acordate în timp util, să refacem legăturile aflate pe punctul de a se rupe și să-i redăm viața unei ființe care, în lipsa unui ajutor, ar muri definitiv?

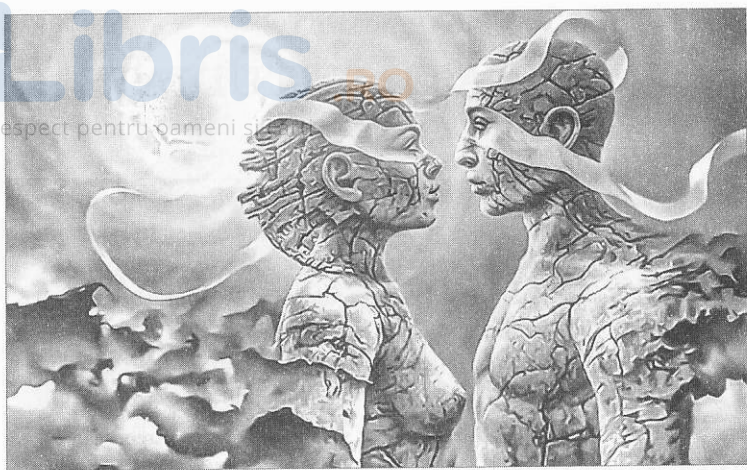
– Da, fără îndoială, și avem în fiecare zi dovada că așa este. Magnetismul este adeseori, în acest caz, un mijloc puternic, pentru că el îi dă înapoi trupului fluidul vital care-i lipsește și care era insuficient pentru a întreține buna funcționare a organelor.

Allan Kardec, Cartea Spiritelor, întrebarea 424

Pe lângă acest paragraf interesant din cartea de aur a filosofiei spiritiste, le cerem cititorilor noștri permisiunea de a transcrie și comentariul pe care Allan Kardec l-a adăugat imediat după această întrebare, căci urmând sfaturile instructorilor noștri spirituali, am adoptat regula de a ne baza, în relatarea experiențelor noastre spiritiste, pe învățăturile entităților care i-au revelat lui Allan Kardec Doctrina Spiritistă. Iată care este acest comentariu:

„Letargia și catalepsia au același principiu, care este pierderea momentană a sensibilității și capacității de mișcare, dintr-o anumită cauză fiziologică, încă neexplicată; ele diferă prin aceea că în cazul letargiei, suspendarea forțelor vitale este generală și

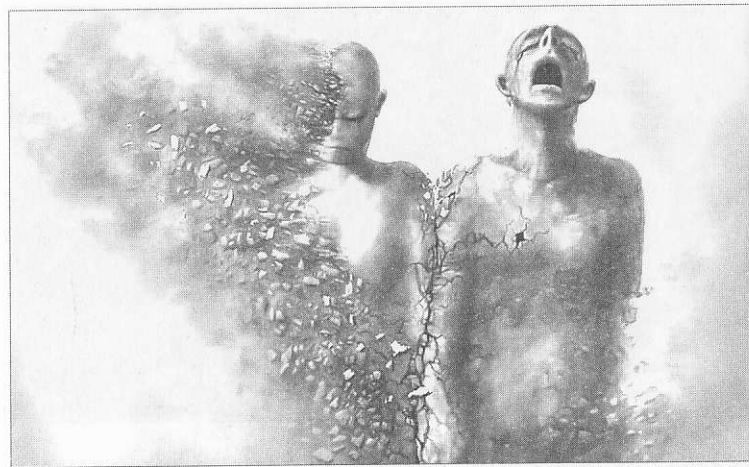
îi conferă trupului toate aparențele morții. Catalepsia este localizată, putând atinge o parte mai mult sau mai puțin extinsă a trupului, permițându-i inteligenței să se manifeste liber, ceea ce o distinge în mod inconfundabil de moarte. Letargia este întotdeauna naturală; catalepsia este uneori magnetică.”

Răspunzând unei întrebări pe care i-am pus-o cu privire la anumite fenomene spiritiste, venerabilul spirit Adolfo Bezerra de Menezes ne-a dat o mică lecție pe care i-o prezentăm cititorului pentru a chibzui și chiar a medita asupra ei:

„Ce ne puteți spune cu privire la catalepsie și la letargie? Știm foarte puține lucruri pe această temă.”

Iată ce mi-a răspuns onorabila entitate:

„Cel care se va dedica studiului edificator al scripturilor creștine va găsi în Noul Testament al Domnului Nostriu Iisus Cristos, mai precis în capitolele 9 din Evanghelia Sfântului Matei, 5 din Evanghelia Sfântului Marcu, 8 din Evanghelia Sfântului Luca și 11 din Evanghelia Sfântului Ioan, în versiunea Părintelui Antônio Pereira de Figueiredo, o superbă descriere a unor fenomene de catalepsie (conform lucrărilor spiritiste indicate mai sus, aceste fenomene sunt mai degrabă niște fenomene de letargie) care s-au produs în cercul mesianic și pe care cei patru cronicari ai Evangheliei le-au consemnat; să reamintim și cazul, la fel de uimitor, al fiului văduvei lui Naim, care nu este nimic altceva decât un caz de letargie sau de catalepsie.

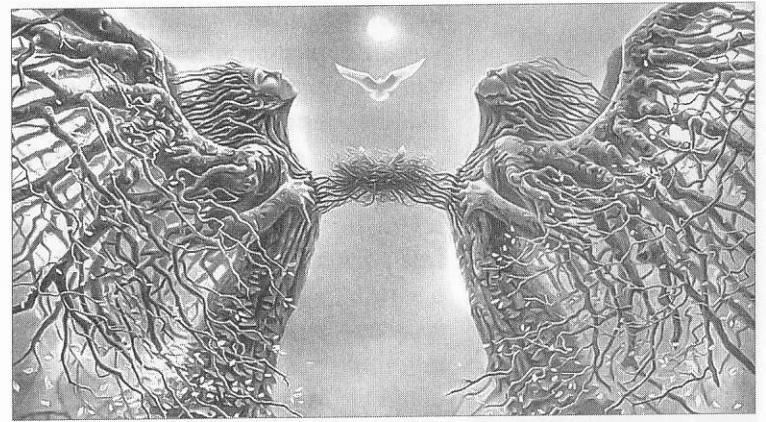
Știința oficială modernă a medicinei cunoaște catalepsia și letargia; ea le clasifică, dar nu se interesează de ele, probabil fiindcă își dă seama că vindecarea lor nu stă în puterea sa. Știința psihică – prin urmare și Doctrina spiritistă – nu numai că le cunosc, ci se și interesează foarte mult de ele. Ele le studiază, extrăgând din acest studiu învățăminte și revelații importante referitoare la sufletul omenesc. Tocmai de aceea ele le pot trata și chiar evita, având totodată posibilitatea de a le provoca, de a le ocoli, de a le dirija, de a le orienta și de a extrage din ele anumite informații prețioase pentru cunoașterea științifico-transcendentă, în beneficiul Omenirii. Dacă adepții acestei mari revelații celeste – Doctrina Spiritistă – nu pot încă trata crizele de catalepsie ale apropiatului lor, care pot fi provocate chiar și de o simplă obsedare, aceasta se datorează fie faptului că astfel de crize sunt rare sau ignorate, fie faptului că ei neglijează, din păcate, instruirea doctrinară necesară pentru a fi la înălțimea unei asemenea provocări.

Catalepsia, întocmai precum letargia, nu este o boală fizică, ci o facultate care, la fel ca oricare altă facultate mediumnică incipientă sau neînțeleasă, eventual neglijată ori prost orientată, devine nefastă pentru cel care o deține. La fel ca celelalte facultăți similare, catalepsia și letargia pot fi exploatate și în cadrul mistificării și al obsedării realizate de către niște dușmani și prigonitori invizibili; ea va degenera atunci către o stare morbidă a perispiritului, o tendință vicioasă către distrugerea vibrațiilor perispiritului, care

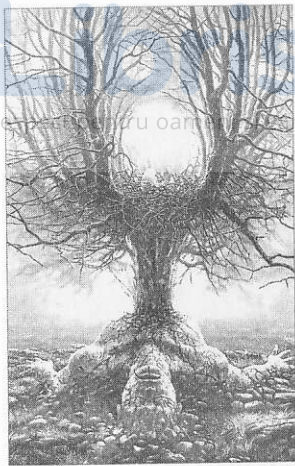
se retrag, se închid în ele întocmai ca o plantă senzitivă atunci când este atinsă, refuzând dezvoltările necesare bunei funcționări a ansamblului fizico-psihic. Acest fenomen atrage după sine o neutralitate a fluidului vital, care va da naștere unei stări de anestezie generală sau parțială și unei pierderi a sensibilității, concomitent cu prezența tuturor simptomelor morții și chiar cu un început de descompunere fizică. Doar conștiința rămâne trează, deoarece fiind o scânteie din Conștiința Dumnezeiască, care animă ființa umană, aceasta nu va fi niciodată oprită de nicio distrugere, fie ea și temporară.

Dat fiind faptul că sunt facultăți îngemănate, atât catalepsia, cât și letargia, dacă sunt spontane (ele pot fi și trezite sau dirijate, deoarece ființa umană, fiind creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, este înzestrată cu o mulțime de puteri spirituale), constituie așadar un fel de deficiență, de slăbiciune, care se manifestă în anumite împrejurări, întocmai precum cazurile de animism la celelalte facultăți mediumnice. Această deficiență este mai dificilă decât celelalte; dacă nu este corectată la timp, ea poate avea consecințe imprevizibile, cum ar fi moartea completă a trupului și nebunia, deoarece afectarea frecventă și pentru perioade îndelungate de timp a celulelor cerebrale poate duce la obsesie, la sinucidere, la omucidere și la boli nervoase grave, cum ar fi epuizarea, depresia, halucinațiile etc. Dar atunci când sunt controlate prin intermediul unui tratament psihic adecvat, ele se transformă în niște facultăți sufletești importante, care au potențialul de a conduce la mari realizări supranaturale. Aceste

aspecte au fost demonstrate practic, furnizându-le celor studioși și observatorilor faptelor mediumnice un vast câmp de investigații științifice și transcendente.

Totodată, chiar dacă adepții marii doctrine a nemuririi – spiritiștii – nu cunosc în mod conștient sau nu vor să rezolve problemele complexe pe care le ridică letargia și sora sa geamănă, catalepsia (spiritiștii nu se ocupă de aceste fenomene), fără să vrea sau fără să știe ei le limitează totuși posibilitatea de expansiune prin cultivarea generală a mediumnității comune, datorită faptului că prin contactul cu curenții vibratorii magnetici constanți și prin aprovizionarea cu forțele vitale proprii fenomenelor mediumnice celor mai cunoscute, această deficiență, dacă este pe cale să apară, va fi corectată, iar facultatea cataleptică va putea chiar să fie orientată într-un mod inteligent către scopuri benefice, pentru evoluția posesorului ei și a colectivității. Pe de altă parte, tratamentul magnetic prin intermediul paselor, mai cu seamă al așa-numitelor pase spirituale, aplicate de către niște mediumi demni de încredere, și nu de către magnetizatori, precum și intervenția ocultă, dar eficientă, a măestrilor Spiritualității, au evitat propagarea catalepsiei și a letargiei ca niște calamități care ar fi putut ajunge să se răspândească printre ființele umane. Iată de ce, în zilele noastre, aceste fenomene sunt relativ rare în forma lor spontană. Afirmatia noastră revelează de asemenea faptul că toate ființele umane posedă în stare mai mult sau mai puțin latentă aceste facultăți și le pot controla cu ajutorul propriei voințe dacă cunosc legile care stau la baza lor – dat fiind faptul că

niciun copil al lui Dumnezeu nu a fost vreodată nici privilegiat, nici dezavantajat sau neglijat în opera Creației Dumnezeiești.

Dintre cazurile menționate în Evangheliile creștine este de reținut cel al lui Lazăr, din cauza straniei sale particularități. Este vorba despre o stare cataleptică super-acută, spontană, o slăbire a legăturilor vitale datorată unei depresii accentuate de o boală, de un eveniment patologic care demonstrează dorința necontrolată pe care o avea spiritul încarnat [al lui Lazăr] de a se desprinde de materie pentru a se avânta spre Infinit. În acest caz, fluidul vital propriu care animă organismele vii era aproape complet epuizat și legăturile magnetice ale perispiritului cu trupul erau extrem de fragile și afectate de slăbirea vibrațiilor și a voinței. Trupul lui mirosea urât (aspect care apare frecvent în cazul crizelor cataleptice acute, chiar dacă ele sunt provocate, iar pacientul poate chiar să fie îngropat de viu – sau, mai corect spus, fără să fi ajuns încă pe deplin la starea de cadavru). A fost deci necesară manifestarea puterii restauratoare a unui suflet virtuos precum cel al Nazarineanului pentru a acționa în mod eficient în această situație; ea a substituit celulele deja stricate, a regenerat vitalitatea de bază a ființei lui Lazăr și a consolidat legăturile magnetice, grație puternicului său magnetism dinamic. În cazul ficei lui Iair și în cel al fiului văduvei lui Nain, forțele vitale erau oarecum anesteziate de slăbiciunea fizică apărută ca urmare a bolii, însă nu în aceeași măsură ca în cazul lui Lazăr. În ceea ce-l privește pe Lazăr, forțele vitale erau deja într-o stare avansată de dezorganizare; fără concursul legăturilor magnetice care mai puteau fi exploatate și al rezervelor vitale, care sunt conservate de către perispirit în constituțiile fizice robuste (perispiritul acționează ca un rezervor al forțelor vitale, iar legăturile magnetice sunt agenții transmițători care alimentează structura fizică), Iisus nu S-ar fi ostenit să-l salveze pe Lazăr, deoarece ar fi fost imposibil. Multe ființe umane și chiar copii s-au dezîncarnat în acest fel. Și dacă un asemenea eveniment se petrece înaintea momentului

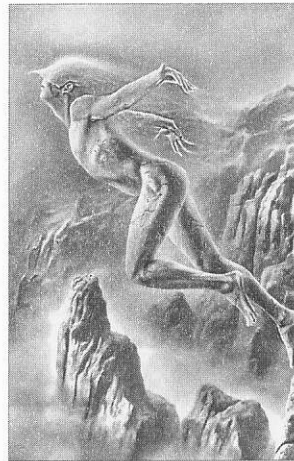
prevăzut în programul legii Creației, o nouă existență corporală îi va chema la îndeplinirea angajamentelor asumate, pentru continuarea propriei evoluții.

Atunci, cititorul își va pune următoarea întrebare:

De ce este posibil așa ceva, dată fiind armonia legii Creației? Cu ce a greșit ființa umană care suferă acest tip de accidente, dacă nu ea le provoacă și dacă ele se produc adeseori împotriva voinței sale?

Iar răspunsul va fi următorul:

Accidentele de acest tip sunt specifice parcursului evolutiv al ființei umane și atât timp cât ea nu se integrează cu bună-credință în condiția sa de ființă dumnezeiască, vibrând în mod armonios în cadrul expansiunilor sublime ale Naturii, atunci, în mod automat, ea va fi supusă acestui tip de tulburare (printre multe altele). Este adevărat că, pentru legea Creației, moartea nu numai că nu există, ci ea este considerată drept un fenomen natural total lipsit de importanța pe care i-o atribuie ființele umane, cu excepția cazurilor de sinucidere și de omucidere. Prin urmare, moartea naturală este adeseori un accident ușor de reparat și care nu prezintă nicio conotație de anormalitate (pe care ființele umane tind de cele mai multe ori să i-o acorde). Altfel spus, dacă letargia și catalepsia reprezintă o facultate, un patrimoniu psihic al ființei umane, și nicidecum o boală propriu-zisă, este de înțeles de ce acțiunea sa nu este întotdeauna un semn de inferioritate a celui care are stările respective. Odată controlate, ele vor putea aduce excelente servicii cauzei binelui, la fel ca toate celelalte facultăți mediumnice care, atunci când nu sunt canalizate, servesc drept amplificatoare ale unor teribile obsesii care chinuiesc societatea. Atunci când sunt bine înțelese și direcționate, ele pot atinge o formă sublimă. Cu toate acestea, nu se poate afirma că ființa umană în sine, sau mintea, voința sau gândurile sale sunt scutite de responsabilitate în acest caz, atât în ceea ce privește acțiunile negative, cât și în ceea ce privește acțiunile pozitive, adică atât în

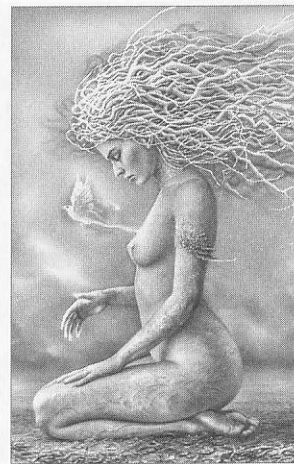

ceea ce privește manifestările nefaste, cât și în ceea ce le privește pe cele care sunt utile și binefăcătoare.

De exemplu, un spirit încarnat care este deja evoluat sau care este doar plin de bunăvoință și își controlează propriile vibrații, ar putea cădea într-o stare de transă letargică sau cataleptică în mod voit, pentru a se înălța în tărâmul astral și a se bucura într-un mod mai intens de compania consolatoare a prietenilor săi spirituali, pentru a se consacra unor studii aprofundate, pentru a colabora în vederea amplificării Binelui etc., revenind apoi în trupul său, regenerat și pregătit să obțină realizări excepționale. În schimb, ființele umane comune sau inferioare ar putea cădea tot în stări de transă, dar inferioare, în decursul cărora vor intra în contact cu entități spirituale inferioare, asemănătoare lor, iar la revenire vor deveni obsedate, predispuse să facă fapte rele și chiar vor avea tendința de a comite omucideri sau de a se sinucide. Tulburarea vibratorie poate avea diverse cauze, iar una dintre ele o poate constitui sinuciderea înfăptuită într-o existență anterioară. O tulburare vibratorie acută poate provoca o stare patologică, o stare de transă cataleptică, întocmai precum în cazul unui medium obișnuit care, atunci când este epuizat sau când își neglijează igiena mentală sau morală (scăderea frecvenței de vibrație globale conduce la tulburări vibratorii), permite apariția mistificărilor de tipul animismului sau al obsedării. În acest caz, transa cataleptică se prezintă sub forma unei boli grave (chiar dacă nu este propriu-zis o boală), care este interpretată ca un atac incurabil, indefnibil etc. O ființă umană care a fost alcoolică poate renaște cu o predispoziție pronunțată către catalepsie, pentru că alcoolul i-a viciat vibrațiile, anesteziindu-le; același fenomen îi poate afecta pe toxicomani, care sunt cu toții considerați de către Creația dumnezeiască drept ființe care s-au sinucis. În ambele cazuri, terapia psihică bine aplicată și în special regenerarea mentală, care influențează puternic sistemul nervos, dă rezultate excelente pentru corectarea acestei tulburări, în timp ce acțiunea

spiritistă propriu-zisă deschide noi orizonturi pentru rezolvarea acestei probleme, care evoluează înspre nivelul său real, de facultate a sufletului. Și toate acestea fac parte dintr-o ispășire, căci asistăm la efectul grav al unor greșeli grave; totodată, este evidențiat astfel nivelul real de evoluție spirituală, căci un individ cu adevărat superior nu mai trebuie să îndure dificultățile pe care le-am descris mai sus. Dar repetăm că atât letargia, cât și catalepsia, atunci când vor fi bine înțelese și direcționate de către ființele umane sau de către spiritele superioare, se vor transforma în niște facultăți prețioase, chiar dacă sunt rare și periculoase, căci ambele pot provoca desprinderea sufletului de trupul pacientului dacă nu există un sprijin spiritual puternic care să-l protejeze de posibilele accidente. Letargia se adaptează mai bine acțiunii celui care este înzestrat cu capacitatea de a intra în această stare în plan spiritual. La trezire, pacientul nu va mai avea decât o intuiție, uneori utilă și prețioasă, referitoare la învățăturile pe care le-a primit și la aplicarea lor în felurile medii terestre. Această facultate le este specifică geniilor, fără a fi însă un privilegiu, deoarece ea se manifestă fără ca ei să-și dea seama, în timpul somnului și sub supravegherea Spiritelor care se ocupă de acest caz.

Provocarea acestor fenomene nu reprezintă nimic altceva decât o acțiune magnetică ce anesteziază forțele vibratorii până când se ajunge la o stare acută, și «anulează», ca să spunem așa, fluidele vitale, provocând o moarte aparentă, căci ele suspendă temporar sensibilitatea și curenții de comunicare cu trupul, întocmai precum în cazul fenomenului spontan, chiar dacă se manifestă ca urmare a acțiunii unui agent ocult, spiritual, de categorie elevată sau inferioară. Dacă fenomenul spontan se produce frecvent și într-un mod oarecum obsesiv, vindecarea este în întregime morală și psihică, atunci când pacientul se apropie de principiile nobile ale evangheliei moralizatoare și își cultivă această facultate potrivit normelor spiritiste sau magnetice legitime, până la deplina sa dezvoltare în domeniul mediumnității.

În anumite cazuri, un experimentator conștiincios poate evita producerea acestei manifestări sau îi poate elimina cauza, iar atunci pacientul revine la starea sa normală anterioară. Însă numai dezvoltarea totală a acestei facultăți îi va restitui individului echilibrul conștient al funcțiilor sale psihice și organice. De asemenea, este foarte important să se realizeze și un tratament naturist adecvat, care să acționeze la nivelul sistemului neurovegetativ și să fortifice sistemul nervos prin aplicarea unor tonice, regenerante etc., fiindcă diminuarea fluidelor vitale poate provoca fenomenul, dându-i aparența unei maladii. Să mai adăugăm faptul că aceste facultăți, relativ rare în zilele noastre, pentru că nu sunt cultivate, se manifestă de preferință în planul spiritual, mediumul încarnându-se sub îndrumarea unor ghizi spirituali. Lumea spirituală constituie terenul adecvat pentru astfel de acțiuni. Cel care are astfel de înzestrări devine atunci un colaborator prețios al lucrătorilor din lumea invizibilă în cele mai diverse situații, spre binele oamenilor încarnați și dezîncarnați. Printre ființele umane, acțiunile acestor mediumi vor fi mai reduse, dar dacă vor ști să dea curs intuițiilor care vor răsări în ființa lor, ei vor fi capabili de mari realizări și în lumea pământească.

Învățăturile cuprinse în lucrările spiritiste, recomandările Spiritelor superioare care le-au elaborat și practica Spiritismului demonstrează că niciun individ nu trebuie să provoace în mod forțat dezvoltarea facultăților sale mediumnice, căci un asemenea demers este contra-productiv și provoacă noi fenomene psihice, care

nu sunt propriu-zis spiritiste, cum ar fi autosugestia sau sugestia exercitată de către anumite persoane prezente în sala în care se realizează experimentul, hipnoza, animismul sau personismul – conform clasificării efectuate de înțeleptul dr. Alexandre Aksakof, atunci când face distincția între acestea și așa-zisele efecte fizice. Este necesar ca mediumnitatea să fie prin excelență spontană pentru a putea fi fructificată în siguranță și cu cel mai mare succes; ar fi zadarnic să vrem să ne străduim să o atragem în ființa noastră înaintea momentului potrivit. Repetăm că o astfel de nerăbdare va da naștere în mod invariabil unor fenomene de autosugestie, sau acelor fenomene care sunt numite «animism» sau «personism», în cadrul cărora propriile gânduri ale mediumului sunt luate drept o comunicare cu spirite dezîncarnate. Unele înzestrări mediumnice se revelează încă de la nașterea celui care a venit în această lume înzestrat cu ele; acestea sunt cele mai sigure, fiindcă sunt cele mai benefice, constituind rodul unor lungi etape evolutive în decursul cărora cel care se bucură de o astfel de înzestrare a realizat activități însemnate, dezvoltându-și astfel forțele perispiritului, care este sediul mediumnității, vibrând intens în anumite sectoare ale existenței și dobândind astfel aptitudini vibratorii în armonie cu fenomenul respectiv. Mai există și alte tipuri de mediumnitate, încă incipientă (caracterizate de niște forțe vibratorii incomplete, așa-numiții agenți malefici) care nu vor fi niciodată disciplinate într-o singură existență și care la fiecare tentativă de comunicare cu Lumea de dincolo se vor amesteca cu anumite «tulpini»